

100

UISTENÍ,

— KTORÉ POTREBUJE —

počet

— TVOJ —

MANŽEL

» PRE SVOJE SRDCE «

LISA JACOBSON

100

UISTENÍ,

— KTORÉ POTREBUJE —

počít

— TVOJ —

MANŽEL

Copyright 2019 by Faithful Families Ministries, LLC
Originally published in English under the title *100 Words of Affirmation Your Husband Needs to Hear* by Revell, a division of Baker Publishing Group, Grand Rapids, Michigan, 49516, U.S.A.

Pôvodný názov: 100 Words of Affirmation Your Husband Needs to Hear
Autor: Lisa Jacobson

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa bez povolenia vydavateľa nesmie kopírovať žiadnou formou, ani mechanicky, ani elektronicky, nesmie sa nahrávať ani fotografovať. S výnimkou krátkych úryvkov na účely recenzie.

100 uistení, ktoré potrebuje počuť tvoj manžel
Lisa Jacobson

Vydavateľ: Christian Project Support, s. r. o., © 2025
www.ver.sk, objednavky@ver.sk
Christian Project Support, s. r. o.
Rožňavská 17
83104 Bratislava

Preklad: Eva Simo Pelzlová
Jazyková korektúra: Veronika Liptáková
Editorские práce: Mária Štefáková
Grafické úprava: www.christianstudio.sk

ISBN papierového vydania knihy: 978-80-8231-262-4

ISBN pdf knihy: 978-80-8231-263-1
ISBN epub knihy: 978-80-8231-264-8
ISBN mobi knihy: 978-80-8231-265-5
ISBN html knihy: 978-80-8231-266-2

100
— KTORÉ POTREBUJE —
počít'
— TVOJ —
MANŽEL
» PRE SVOJE SRDCE «

Lisa Jacobson

Túto knihu venujem svojim štyrom krásnym dcéram,
ktoré mi prinášajú veľkú radosť a priateľstvo.
Dúfam, že jedného dňa budú mať rovnako pevné
a láskyplné manželstvo, z akého sa z Božej milosti
tešia ich rodičia.

Úvod

Slová majú svoj význam.

Počúvam to celý život – možno aj ty. Slová majú silu.

Slová dokážu zraniť.

Slová dokážu liečiť.

Neprekvapilo by ma, keby si počula aj jedno, aj druhé. Určite si zakúsila, aké to je, keď ti niekto povie slová, na ktoré nikdy nezaбудneš.

Teraz máš veľkú príležitosť začať komunikovať spôsobom, ktorý dramaticky ovplyvní zvyšok dní tvojho manželstva. Naučíš sa používať slová, ktoré dokážu zmeniť život. Je to úžasný dar lásky, ktorú môžeš prejaviť svojimi slovami.

Možno túžiš dať svojmu manželovi práve tento dar, ale nevieš, čo povedať alebo ako to povedať. Možno si vyrastala v domácnosti, kde sa nehovorilo otvorene láskavým a milujúcim spôsobom, takže sa pritom necítiš pohodlne.

Rozumiem ti.

Ani ja som slová uistenia nezačala hovoriť prirodzene. Takéto frázy mi nevychádzali z úst tak ľahko, ako som cítila, že by mali. Ale aj tak som sa prinútila vysloviť ich, pretože som bola presvedčená, že môj manžel ich potrebuje počuť.

Vtedy som ešte netušila, že tieto slová zmenia nielen jeho život, ale aj život nás oboch. Už nikdy nebol taký ako predtým. A ani náš vzťah. Naše manželstvo je rozhodne iné, a to všetko vďaka *slovám*.

Ak si nevieš rady s tým, čo povedať, alebo sa pýtaš, či to niečo dokáže zmeniť, som tu, aby som ti povedala, že áno. V tejto knihe nájdeš mnohé takéto slová. Je ich sto. Sto spôsobov, ako môžeš budovať svojho manžela a svoje manželstvo.

Jedno silné slovo za druhým.

Najlepšie rozhodnutie, aké som kedy urobila, bolo povedať ti *áno*.

Plavili sme sa na veľkej, krásnej výletnej lodi niekde okolo Mexika, keď môj manžel – vždy romantik – pokľakol a požiadal ma o ruku. Už sme vedeli, že sa vezmeme, takže to nebolo pre mňa až také veľké prekvapenie. Ale aj tak som stratila reč, keď mi položil otázku a uvidela som ten nádherný diamantový prsteň.

Jednoznačne a neochvejne som povedala áno!

A on chápal, že to bolo pre mňa významné rozhodnutie. Rozhodla som sa prežiť s ním celý život, aj keď sme netušili, čo všetko nás čaká a čo nám život prinesie.

Počas najhorších chvíľ nášho manželstva obzvlášť pociťoval ťarchu skutočnosti, že som navždy zviazaná s ním a že sme v tej veci spolu, v dob-

rom aj v zlom, v bohatstve aj chudobe, v zdraví aj chorobe. A na tom záleží v prvom rade, však? Že sme v tom *spolu*.

Občas svojmu manželovi povedz, aká si neuveriteľne šťastná, že si sa za neho vydala. Povedz mu, že to bolo najlepšie rozhodnutie v tvojom živote.

Si veľmi *pekný muž.*

Neviem presne, prečo som to v tej chvíli povedala. Bol obyčajný deň a obaja sme doma pracovali. Ale keď prešiel okolo môjho kresla v obývačke, nemohla som si pomôcť a povedala som: „Ty si skutočne veľmi pekný muž!“

Nie som si istá, čo som očakávala, možno len to, že sa pousmeje. Na moje počudovanie sa zastavil a vrátil sa k môjmu kreslu. Poprosil ma, aby som mu zopakovala, čo som povedala.

„Hm... že si pekný? Len konštatujem fakty, zlatko.“

Nikdy nebol práve „lovec komplimentov“, takže som zostala v rozpakoch. Nevedela som, čo sa môjmu mužovi preháňa hlavou.

Potom mi vyrozprával príbeh zo svojho detstva, ktorý som nikdy predtým nepočula. Keď mal asi jedenásť alebo dvanásť rokov, myslel si o sebe, že je veľmi škaredý. Vytrhal všetky svoje

fotografie z rodinných fotoalbumov, ktoré našiel. V starých albumoch jeho rodiny sú fotografie, na ktorých sú všetci napríklad na rybačke alebo pri kempovaní. A tiež je na tých fotkách vždy jedna zubatá diera, a tá je presne tam, kde mal stáť on. Je to takmer na každej strane a na každej fotke.

Takmer mi z toho zostalo zle. Ako si mohol taký úžasný chlapec ako on myslieť, že je škaredý? A to až tak veľmi, že odstránil každú spomienku na to, ako vyzeral?

Vydala som sa za pekného muža. Takže som si samozrejme myslela, že vie, že je pekný. Ako by mi mohlo napadnúť, že to nevie?

Keď som mu povedala, že je pekný, len som poukázala na to, čo je zjavné. Až na to, že to nebolo zjavné pre neho. A potreboval to počuť – najmä od svojej ženy.

Úžasne sa bozkávaš.

Nikdy nezabudnem na náš prvý bozk. Vystupovali sme na kopec, ktorý bol celý zalesnený. Na vrchole sme sa ocitli na krásnej pokojnej čistinke. Bolo tam malé stádo jeleňov, ktoré pobehovali sem a tam a okrem nich sme tam boli len my dvaja. Bolo to ako scéna z filmu, akoby všetka tá nádhiera okolo bola zinscenovaná.

Stáli sme veľmi blízko pri sebe a cítila som, že rozmýšľa, či ma pobožká. Nakoniec sa ma opýtal – nie priamo, ale chápala som, čo tým myslí. Tak som mu povedala, že „je to na ňom“. No a on sa naozaj rozhýbal.

Sklonil sa, aby ma pobožkal, a ja som zavrela oči, čakala som, kedy sa naše pery stretnú, aby sme sa pobožkali tým dokonalým bozkom.

Lenže tento okamih neprebehol tak, ako vo filmoch. Naše pery sa nestretli – narazili sme si zuby. Bol to najtrápnejší prvý bozk v dejinách romantiky. Ale aspoň sme sa na tom dobre zasmiali.

Našťastie to bol len prvý bozk z mnohých ďalších. A ja musím povedať, že prax robí majstra.

Teraz sa vie bozkávať dokonale a ja mu to často hovorím.

Tvoj muž by určite rád počul, že sa ti páčia jeho bozky.

V tvojom objatí je moje *najoblúbenejšie miesto.*

Spomínam si, ako som prvýkrát stretla svojho manžela. Bolo to niečo ako rande naslepo. Oba sme vedeli, že mnohí ľudia dúfajú, že si padneme do oka. Ale my dvaja sme v to dúfali najviac. Oba sme boli už trochu starší a hľadali sme si partnera už veľmi dlhý čas.

Takže som sedela vedľa neho na gauči, rozprávali sme sa a smiali. Zdalo sa mi, akoby sme boli skôr starí priatelia. Vtedy som zistila, že sa pozerám na jeho veľké silné ruky a želala som si, aby ma objal. Bolo to trochu zvláštne, lebo sme sa stretli len pred pár minútami.

Vtedy som si nevedela predstaviť, koľkokrát ma bude tými rukami objímať a za akých okolností. Objíma ma, keď sa veľmi bojím. Objíma ma, keď neviem prestať plakať. Objíma ma potechu, počas letného večera, keď nie je potrebné

nič povedať. Objíma ma, pretože ma miluje a ja patrím do jeho náručia. Moje obľúbené miesto, kde chcem byť.

A čo ty? Páči sa ti, keď si v pevnom objatí svojho muža? Keď ťa drží blízko pri sebe? V bezpečí a teple? Potom mu povedz, ako sa cítiš. Daj mu najavo, že neexistuje miesto, kde by si bola radšej, ako v jeho objatí.

Si džentlmen.

Otvorí ti dvere. Zdvorilo ťa pozve, aby si vstúpila pred ním. Tieto drobnosti by sa mohli považovať za staromódne. Ale pravda je taká, že sú nadčasové a nikdy nevyjdú z módy. Môžeme to nazvať aj uprednostňovaním záujmov druhých ľudí pred svojimi vlastnými a to je vždy dobré.

Raz večer sme boli spolu v reštaurácii, a keď sme sa chystali odísť, pomohol mi s kabátom. Keď mi prehadzoval kabát cez ramená, boli sme zahľbení do rozhovoru, takže som si neuvedomila, ako nás ľudia pozorujú. Zrejme to už nie je bežné alebo je takéto správanie len veľmi zriedkavé. Nakoniec k nám pristúpila jedna fascinovaná žena a povedala mi: „To je krásne. Veľmi sa mi páči, čo pre vás robí.“

Ak sa aj tvoj muž o teba stará takýmto spôsobom, povedz mu, ako veľmi si vážiš, že si vydatá za skutočného džentlmena.

S tebou by som išla *kdekoľvek.*

Mlieko chodíme kupovať z neďalekej farmy. Síce hovorím, že je to neďaleko, ale v skutočnosti je to asi dvadsaťpäť minút cez mesto. Títo naši rodinní priatelia majú svoje kravy, ktoré denne doja, a mlieko nalievajú do sklenených fľaš s nápisom „J“, čo je začiatkové písmeno ich rodiny Jacobsonovci. Stačí si ho len vyzdvihnúť, keď ideme okolo. Takto kupujeme mlieko už mnoho rokov.

Je to celkom jednoduché, práca pre jedného človeka. Ale vždy, keď ho vidím, ako nakladá fľaše s mliekom do auta, a mám aspoň chvíľku času, tak sa ponúknem, že pôjdem s ním. Zakričím na neho: „Počkaj! Pôjdem s tebou!“ On pokrúti hlavou a povie: „Stavím sa, že máš na práci dôležitejšie veci.“

Ale nemám.

S ním by som išla kamkoľvek. Ak môžeme byť spolu, tak chcem byť s ním.

Vie tvoj manžel, že si zo všetkého najradšej s ním? Možno by si mu to mohla povedať. Či už pôjdete spolu po mlieko, na výlet alebo do železiarstva. Nezáleží na tom, kam idete! Záleží na tom, že ste spolu.

Dobre ma CHRÁNIŠ.

Povedal, že sa volá John Smith, ale pochybujem, že to bolo jeho pravé meno. Nedávno ho prepustili z väzenia a zdalo sa, že sa o mňa veľmi zaujíma. Začal mi volávať a každým ďalším telefonátom bol stále bližšie a bližšie k nášmu štátu. Prechádzal cez celú krajinu... bližšie a bližšie ku mne.

Nakoniec sme aj my zavolali – tentokrát polícii. Nahlásili sme môjho prenasledovateľa, no povedali nám, že, bohužiaľ, s tým nemôžu nič urobiť – aspoň nie dovtedy, kým už nebude neskoro. Ale dodali, že môj manžel môže niečo podniknúť a oni to potom vyriešia. Jeho jediná odpoveď bola: „Rozumiem.“

Bol to vážne najstrašnejší moment v mojom živote.

Keď pán Smith opäť volal, Matt vzal telefón, a dal mu jasne najavo, že ak chce ísť ku mne, najskôr bude musieť ísť cez neho a cez neho sa určite nedostane.

Ukázalo sa, že môj prenasledovateľ bol zbabelec, ktorý hľadal len zraniteľnú obeť, a tou som po tomto telefonáte už nebola. Bolo to naposledy, čo sme o ňom počuli.

Môj manžel by ma chránil vlastným životom.

A stavím sa, že by to urobil aj tvoj.
